

Når englene har forladt os ...

JULEDAG, 25.12.2024 i Aarhus og Kbh

Prædiketekst: Lukas 2,15-20

¹⁵ Og da englene havde forladt dem og var vendt tilbage til himlen, sagde hyrderne til hinanden: «Lad os gå ind til Betlehem og se det, som er sket, og som Herren har forkyndt os.» ¹⁶ De skyndte sig derhen og fandt Maria og Josef sammen med barnet, som lå i krybben. ¹⁷ Da de havde set det, fortalte de, hvad der var blevet sagt til dem om dette barn, ¹⁸ og alle, der hørte det, undrede sig over, hvad hyrderne fortalte dem; ¹⁹ men Maria gemte alle disse ord i sit hjerte og grundede over dem. ²⁰ Så vendte hyrderne tilbage og priste og lovede Gud for alt, hvad de havde hørt og set, sådan som det var blevet sagt til dem.

1. Forladt og grebet af tomhed?

Vi kender følelsen, når noget stort og herligt er slut. Da kan der komme en følelse af tomhed og ensomhed. Tomhed i hjertet. Tomhed, fordi de ikke mere er der.

Herrens herlighed havde omsluttet dem, og de havde mærket det. Stor frygt. Herrens engel havde talt til dem fra lyset om barnet, der skulle frelse dem. Barnet var født i deres nærhed. Og en himmelsk hærske havde sunget for dem om Guds ære og om fred på jorden.

De havde været hele følelsesregisteret igennem. Det var sket en helt almindelig nat. Og hvad så nu: **Englene havde forladt dem og var vendt tilbage til himlen.**

Hvis det hele var eventyr og øjeblikks-oplevelse, da kunne man forvente tomhed. Eller at de sad forstenede og bare ønskede at det hele gentog sig. Men nej, sådan havde hyrderne det ikke. For de havde hørt evangeliet. Deres trang og ønske var ikke, at det kunne gentage sig. Evangelisten fortæller om en helt anden reaktion: **Og da englene havde forladt dem og var vendt tilbage til himlen, sagde hyrderne til hinanden: «Lad os gå ind til Betlehem og se det, som er sket, og som Herren har forkyndt os.»**

Hvis det kun var sket i deres følelser og hvis det var alt og hele virkeligheden, da ville de ønske at få oplevelsen på marken gentaget. Men nu var det sket i virkeligheden. Det skete i de dage, da kejser Augustus udskrev en folketælling. Det skete i Betlehem. En kvinde havde født – virkelig født. Og hun havde født Kristus, Herren. Frelseren.

When the angels had gone away ...

Christmas Day, 25.12.2024

Sermon text: Luke 2:15-20 NAS

¹⁵ And it came about when the angels had gone away from them into heaven, that the shepherds *began* saying to one another, "Let us go straight to Bethlehem then, and see this thing that has happened which the Lord has made known to us." ¹⁶ And they came in haste and found their way to Mary and Joseph, and the baby as He lay in the manger. ¹⁷ And when they had seen this, they made known the statement which had been told them about this Child. ¹⁸ And all who heard it wondered at the things which were told them by the shepherds. ¹⁹ But Mary treasured up all these things, pondering them in her heart. ²⁰ And the shepherds went back, glorifying and praising God for all that they had heard and seen, just as had been told them.

1. Abandoned and gripped by emptiness?

We know the feeling when something great and glorious is over. Then there can be a feeling of emptiness and loneliness. Emptiness in the heart. Emptiness because they are no longer there.

The glory of the Lord had encompassed them, and they had felt it. Great fear. The angel of the Lord had spoken to them from the light about the child who was to save them. The child was born in their vicinity. And a heavenly host had sung to them of the glory of God and of peace on earth.

They had been through the entire emotional register. It had happened on an ordinary night. And what now: **The angels had left them and had returned to heaven.**

If it was all adventure and momentary experience, then one could expect emptiness. Or that they sat petrified and just wished it all would repeat itself. But no, the shepherds did not feel that way. For they had heard the gospel. Their urge and wish was not that it could be repeated. The evangelist tells of a completely different reaction: **And when the angels had left them and had returned to heaven, the shepherds said to one another: "Let us go into Bethlehem and see what has happened and which the Lord has declared to us."**

If it had only happened in their emotions and if it was the whole and all reality, then they would want to have the experience in the field repeated. But now it had happened in reality. This happened in the days when Emperor Augustus called a census. It happened in Bethlehem. A woman had given birth – really gave birth. And she had given birth to Christ the Lord. Savior. That's what it's like to be a Christian. Our faith touches our emotions. But is much more than that. Salvation

Sådan er det at være kristen. Vores tro berører vore følelser. Men er meget mere end det. Frelsen kommer ikke fra os, men fra ham, som blev menneske og samtidig er Herren. Det skal vi være vor hjælp også i vort kald her på jorden: i familien, i ægteskabet, på arbejdspladsen, i menigheden og kirken. Hvis vi ønsker at have de stærke følelser altid, vil vi være som stirrende hyrder, der ikke går nogen vegne, men vil tilbage til oplevelsen. Da vil vi svigte i familien, i ægteskabet, på arbejdet og være rastløse og rodløse mennesker, der søger efter nye oplevelser i stedet for at leve i den virkelighed, Gud har skabt til os og sat os i.

2. HERRENS ord til os om Frelseren

Hyrderne blev ikke grebet af tomhed, da englene forlod dem. Tværtimod. Og hemmeligheden ligger i, hvad de har hørt: Det, englen havde sagt, var Herrens ord. **"Herren har forkyndt os!"**

Når du har hørt bibelen oplæst lige midt i dit liv, da er det HERREN, som taler til dig. Og når du hører en bibelsk prædiken om Jesus, din Frelser, da er det Herren, som taler til dig. Og når prædikenen er færdig, og den skønne korsang eller solosang i kirken er slut, da er du i en meget lykkelig situation. Ikke tomhedens situation, hvor du bare ønsker at blive ved med at opleve. Nej. Du har hørt, hvad Herren har gjort for dig. Og du må afsted. Der er noget vigtigt at gøre. Herrens ord var jo: **"I dag er der født jer en frelser i Davids by; han er Kristus, Herren. Og dette er tegnet, I får: I skal finde et barn, som er svøbt og ligger i en krybbe."** Derfor er der nu én ting at gøre: Finde ham. Gå efter tegnet.

Gud gav hyrderne barnet i krybben som tegn. Og tegnet var Herren selv. Gud har også givet os tegn: to tegn, to sakramenter. Det ene er vandet sammen med Herrens ord. Genfødslens bad til renselse og tilgivelse. Og her er Herren selv til stede. Vi bliver begravet med Kristus i dåben, og vi opstår med ham (Rom 6,3-4). Det andet tegn er er brød og vin sammen med Herrens ord. Også her er tegnet Herren selv. For han siger, at brødet er hans legeme og vinen er hans blod. Han giver sig til os sammen med tilgivelse, syndernes forladelse (Matt 26).

3. Tegnet!

Lad os på juledag særligt tænke på dåben. Vi synger i salmen *"Et barn er født i Betlehem"* både om Jesu fødsel og om vores fødsel. Vers 1: *"Et barn er født i Betlehem"* og vers 6: *"Guds kære børn vi blev på ny."* Vi må derhen, hvor Jesus blev født. Og det kommer

does not come from us, but from Him who became man and at the same time is the Lord himself. That is our help in our calling here on earth as well: in the family, in marriage, in the workplace, in the congregation and in the church. If we want to have the strong emotions always, we will be like staring shepherds who are not going anywhere but want to return to the experience. Then we will fail in the family, in marriage, at work, and be restless and rootless people searching for new experiences instead of living in the reality God has created for us and put us in.

2. The Lord's words to us about the Savior

The shepherds were not seized by emptiness when the angels left them. On the contrary. And the secret lies in what they have heard: What the angel had said was the word of the Lord. **"Let us go straight to Bethlehem then, and see this thing that has happened which the Lord has made known to us."**

When you have heard the Bible read in the middle of your life, then it is the LORD who speaks to you. And when you hear a biblical sermon about Jesus, your Savior, it is the Lord who speaks to you. And when the sermon is finished and the beautiful choir singing or solo singing in church is over, then you are in a very happy situation. Not the situation of emptiness where you just want to keep experiencing. No. You have heard what the Lord has done for you. And you have to go. There is something important to do. For the Lord's word was: **"Today a Savior has been born to you in the city of David; he is Christ the Lord. And this is the sign you receive: You will find a child wrapped in swaddling clothes and lying in a manger."** Therefore, there is now one thing to do: Find him. Go for the sign.

God gave the shepherds the child in the manger as a sign. And the sign was the Lord himself. God has also given us signs: two signs, two sacraments. One is the water along with the word of the Lord. The bath of rebirth for purification and forgiveness. And here the Lord Himself is present. We are buried with Christ in baptism, and we are resurrected with Him (Rom 6,3-4). The second sign is bread and wine along with the word of the Lord. Here, too, the sign is the Lord Himself. For he says that the bread is his body, and the wine is his blood. He gives himself to us along with forgiveness, the forgiveness of sins. (Matt 26)

3. The sign!

On Christmas Day, let us think especially about baptism. In the hymn *"A Child Is Born in Bethlehem"* we sing both about the birth of Jesus and about our birth. Verse 1: "A

vi, når vi vender tilbage vores dåb og husker, hvad der skete for os og med os i dåben. Vi blev forenet med Jesus Kristus, Guds Søn. Det giver os vished om, at han er hos os og vi er hos ham, og at vi er Guds kære børn.

Dåben er det tegn, som forenede os med Jesus Kristus. Den fylder os med så stor en glæde, der fordriver tomheden, ja sender tomheden bort. Hør nemlig: *"Alle I, som er døbt til Kristus, har iført jer Kristus."* (Gal 3) Som en klædning. *"Den som bliver født af vand og Ånd skal se Guds rige!"* (Joh 3) Genfødslen. Dåben gør mig sikker og tryk, fordi den bekræfter for mig, at jeg er Guds barn. Jeg gjorde det ikke selv. Gud fødte mig ved vand og Helligånd.

Og når du lytter til, hvad han fortæller dig om dåben, da finder du det samme, som hyrderne fandt: JESUS. Din Jesus. Han er din og du er hans.

Hyrderne ventede ikke på nye oplevelser af frygt og himmelsk sang. Nej, de fulgte ordet, som Herren havde talt til dem. De gik til det nyfødte barn. Og de fandt barnet i krybben. - Og dér fortalte de, hvad de havde hørt. Det bar dem fra nu af og altid. De delte det med hinanden, med Josef og Maria og med mange andre. Og de vendte tilbage til arbejdet som hyrder og lovpriste Gud.

Det har siden været den kristne gudstjenestes kendetegn: At kristne deler Guds ord med hinanden, hører det forkyndt, lovsynger Gud og beder. Og går efter de tegn, Gud har givet os: Dåben og Nadveren. Og vender tilbage til vort daglige kald og arbejde.

4. Det er stort at være med til gudstjeneste

Så vendte hyrderne tilbage og priste og lovede Gud for alt, hvad de havde hørt og set, sådan som det var blevet sagt til dem.

Men måske vi ikke regner vor egen lovprisning for noget særligt. Og da slet ikke, når vi har hørt en stor flot julekoncert. Eller når vi forestiller os englenes sang. Derfor kan vi få den tanke, at gudstjenesten skal være mere storslået, end den er hos os. Tænk, hvis der igen kom engle, eller hvis der var dygtige musikanter, som kunne spille og synge for os og få stemningen i vejret.

Men i evangeliet var det hyrderne, som førte englenes sang videre. Og det er også dig og mig, der må bære sangen videre om søndagen og ved morgen- og aftenbønnen derhjemme. Syng. Og blive ved. Sangen kommer fra Evangeliet i Den hellige Skrift.

child is born in Bethlehem" and verse 6: *"Dear children of God, we became again."* We must go to where Jesus was born. And we will when we return to our baptism and remember what happened to us and with us in baptism. We were united with Jesus Christ, the Son of God. It gives us the assurance that He is with us and we are with Him, and that we are God's dear children.

Baptism is the sign that united us to Jesus Christ. It fills us with so much joy that drives away emptiness, yes, sends emptiness away. Listen! *"All of you who have been baptized into Christ have put on Christ."* (Gal 3) Like a garment. *"He who is born of water and of the Spirit will see the kingdom of God."* (John 3) Rebirth. Baptism makes me safe and secure because it confirms to me that I am a child of God. I didn't do it myself. God begot me by water and the Holy Spirit.

And when you listen to what He tells you about baptism, you will find the same thing that the shepherds found: JESUS. Your Jesus. He is yours and you are his.

The shepherds did not wait for new experiences of fear and heavenly song. No, they followed the word that the Lord had spoken to them. They went to the newborn baby. And they found the child in the manger. - And there they told what they had heard. That carried them from now on and always. They shared it with each other, with Joseph and Mary, and with many others. And they returned to their work as shepherds and praised God.

Since then, this has been the hallmark of Christian worship: that Christians share God's Word with each other, hear it preached, sing praises to God and pray. And go by the signs God has given us: Baptism and the Lord's Supper. And return to our daily calling.

4. It is great take part in the divine service

And the shepherds went back, glorifying and praising God for all that they had heard and seen, just as had been told them.

But perhaps we do not count our own praise as anything special. And certainly not when we have heard a beautiful Christmas concert. Or when we imagine the song of the angels. Therefore, we may get the idea that the divine service should be more magnificent than it is in our church. Imagine if angels came again, or if there were talented musicians and singers who could play and sing for us and get the mood up.

But in the gospel, it was the shepherds who carried on the angels' song. And it is also you and me who are invited to carry the song on Sundays and at the morning

Selv om nogle kan påstå, at der er smukkere sang end vores, så er den smukkeste sang dog den, som en synder, der kender til frygt og skyld, synger i tak til Gud. Det er enestående, hvis du gør det midt i dit arbejde på marken, hvor du passer får, og når du også gør det, når du kommer hjem. Du kommer hjem ikke som en tom og utilfreds fårehyrde, men du kommer hjem med tak til Gud fordi du fik lov at gå på arbejde og tjene ham og tjene til dagligt brød. Hvilken gave!

Og næste søndag drives du af Evangeliet til at gå hen i din menighed og knæle og modtage Jesu legeme og blod. Hvilken gave! Hvis du hører nogen hviske til dig, at det ikke er noget særligt, da spørg dig selv, om det var noget særligt at hyrderne fandt i barn i en krybbe? Det var jo nærmest fattigt og ussel. Men nej. Det var stort, fordi det var tegnet fra Gud: et barn i en krybbe.

Når vi står med en verdslig længsel efter oplevelser i kirken, oplevelser, som kan konkurrere med de oplevelser, andre får ved store events, da gør Gud noget underligt med os: Han lader os mærke frygt ved at vise os vore synder. Tænk, hvad der er i vore hjerter, som kan blive til dårlige tanker, ord og handlinger. Og til dovenskab og selviskhed. Stor frygt. Og han taler til os om Jesus Kristus, som har frelst os fra alt dette, fra synden, dommen og døden. Virkelig frelst! Så bliver et ikke større. Og når vi hører det, er vi ikke tomme, men rige på fred og håb, ligesom hyrderne var det.

5. Tomheden fordrives af Guds nåde

Og fordi vi så ofte står og føler, at der mangler noget, vil vi slutte med at lytte til apostlens brev fra i dag (Titus 2,11-15): *For Guds nåde er blevet åbenbaret til frelse for alle mennesker og opdrager os til at sige nej til ugudelighed og verdslige lyster og leve besindigt og retskaffent og gudfrygtigt i denne verden, mens vi venter på, at vort salige håb skal opfyldes og vor store Gud og frelser, Jesus Kristus, komme til syne i herlighed. Han gav sig selv hen for os for at løskøbe os fra al slags lovløshed og skaffe sig et rent folk som sin ejendom, ivrigt efter at gøre gode gerninger. Tal sådan, og forman og tilrettevis, og gør det med eftertryk. Lad ingen ringeagte dig!*

Guds nåde gør det. Vi er virkelig løskøbt af Jesus Kristus. Vi venter på ham, og der er nok at gøre til hverdag og om søndagen i tak til ham. Amen.

and evening prayers at home. Sing! And keep going! The song comes from the Gospel in the Holy Scriptures.

Although some may claim that there is a more beautiful song than ours, the most beautiful song is the one that a sinner, who knows fear and guilt, sings in thanks to God. It is unique if you do it in the middle of your work in the field, where you tend sheep, and when you also do it when you get home. You come home not as an empty and discontented shepherd, but you come home thanking God for allowing you to go to work and serve Him and earn daily bread. What a gift!

And on the next Sunday you again are driven by the Gospel to go to your congregation and kneel and receive the body and blood of Jesus. What a gift! If you hear someone whispering to you that it is nothing special, ask yourself if it was anything special that the shepherds found in a child's child in a manger? And the answer is a big YES, even if it seems poor and miserable. The child in the manger was God's own son.

When we are faced with a worldly longing for experiences in the church, experiences that can compete with the experiences others have at great events, then God does something strange to us: He makes us feel fear by showing us our sins. Think what is in our hearts that can turn into bad thoughts, words, and actions. And to laziness and selfishness. Great fear. And He speaks to us of Jesus Christ, who has saved us from all these things, from sin, judgment, and death. Truly saved! Then it doesn't get any bigger. Hearing this we are not empty, but rich in peace and hope, just as the shepherds were.

5. Emptiness is dispelled by God's grace

And because we so often stand and feel that something is missing, we will listen to the word from the apostle Paul's letter we heard today (Titus 2,11-15): *For the grace of God has been revealed for the salvation of all men, and trains us to say no to ungodliness and worldly lusts, and to live soberly and righteously and godly in this world, while we wait, that our blessed hope may be fulfilled and our great God and Savior, Jesus Christ, may appear in glory. He gave himself up for us to redeem us from all manner of lawlessness and to obtain for himself a pure people as his property, eager to do good works. Speak thus, and exhort, and rebuke, and do it emphatically. Let no one despise you!*

God's grace does that. We are truly redeemed by Jesus Christ. We are waiting for him, and there is plenty to do every day and on Sundays in thanksgiving to him. Amen.